

[Lelf Hermann]

minister tillagt sig den vane selv at skaffe sig sine indtægter, hvilket måske ikke er helt uklogt. På den anden side betyder det, at den afledede virkning af den politik er den, at så skal den øvrige regering ikke filosofere så forfærdelig meget over Miljøministeriets finansiering, og dermed kan man sætte yderligere besparelser i værk.

Jeg nævner dette, fordi det vel ikke kan være oppositionens opgave at sikre regeringens økonomiske grundlag i finansloven, hvad enten det optræder som en lille særfinanslov for Miljøministeriet eller for regeringen i øvrigt.

Derfor er det væsentligt for os at se på, hvad det er for nogle miljømæssige virkninger, der er af disse afgifter. Nu har afgiftsstyring jo interesseret miljøministeren, og det har også interesseret Folketingets Miljøudvalg en hel del. Det er jo nok det, der gør, at vi nu i disse rationaliseringsstider er oppe på ikke mindre end fire miljøafgiftslove. Vi har en rigtig miljøafgiftslov, som vi lavede sidste år, og så er der jo detail-salgspakningsafgiftsloven, som miljøministeren har fået forærende, og så er der CFC-afgiftsloven, og nu er denne her altså kommet til. Det er fire, og det svarer jo så meget godt til, at vi rationaliserer resten af ministeriets lovgivning til fire miljøgrundlove. Det er bestemt ikke nemt at finde ud af.

Fru Dorte Bennedsen rejste spørgsmålet om provenuet, og hvad det skal bruges til. Det er sådan set blot en anden måde at formulere det spørgsmål på, jeg rejste, nemlig hvilke miljømæssige virkninger denne afgift på affaldet og denne afgift på råstofferne får.

For os er det meget væsentligt, at vi kan se, hvad pengene går til. At vi altså kan se, at den genanvendelsesplan, som ministeren netop er kommet med, og som i hvert fald for indeværende år på genanvendelsessiden har 86,7 mio. kr. på sig, specificeres ud, så vi kan se, hvad der er. De 500 mio. kr., som provenuet jo bliver i 1990, skal de gå til genanvendelse? Eller hvad er der af andre ting, som vi kan forholde os til og være med til at pege på?

Man kunne også vælge det, som kommunerne har sagt. Det ville måske være meget fornuftigt, da det er dem, der har genanvendelsesslæbet, at tilbageføre afgiften fuldstændig til de kommunale genanvendelsesinitiativer. Der er kommet meget fart på i disse år, og ministeren har jo selv sagt, at nu er det slut med forsøgene,

nu er det alvor, nu må der sættes gang i genanvendelsen. Målsætningen med 50 pct.s genanvendelse omkring årtusindskiftet er jo også angivet.

Men der er selvfølgelig også andre ting. Der er renere teknologi, forskellige andre handlingsplaner, naturgenopretning osv., som man nok kan diskutere i denne sammenhæng.

Lad mig sige med hensyn til råstofferne, at det er selvfølgelig vanskeligt at sige, hvorvidt der er tale om nogen – for nu at bruge det skrækkelige udtryk – adfærdsregulerende virkning af denne 5 kr.s-afgift pr. m³. Jeg har netop ladet mig fortælle, at på rundt regnet halvdelen af de 40 mio. m³, man årligt udvinder herhjemme, ligger prisen fra 5 kr. til 20 kr., og det er klart, at dér vil 5 kr. formentlig nok have en eller anden form for besparelsmæssig betydning, men i hvert fald ville en nærmere præcisering af, hvor meget adfærdsregulering der ligger i det, være overordentlig ønskelig.

Man skal så være opmærksom på, at ligger der adfærdsregulering i det, så er der ikke tale om de provenubeløb, som ministeren snakker om, og hvis disse provenubeløb er reelle, må vi også have at vide, hvad de skal gå til.

Endelig skal jeg, nu da tiden er udløbet, skynde mig at sige, at vi også er overordentlig betænkelige ved den ikrafttrædelsesdato, ministeren har angivet, den 1. januar 1990.

Hanne Severinsen (V):

Selv om vi i Venstre måske nok en gang imellem synes, at der er afgifter nok her i verden, så vil jeg sige, at afgifter, der samtidig kan virke adfærdsregulerende, dog er bedre end så mange andre afgifter. Og her er der faktisk tale om nogle temmelig fornuftige områder. Derfor håber vi også, at det faktisk vil virke i retning af øget genanvendelse.

Vi vil anbefale forslaget.

Ernst B. Schmidt (FP):

Det lovforslag, der ligger her om afgift på affald og råstoffer, har i hvert fald i første omgang også noget at gøre med bekæmpelse af forurening.

Fremskridtspartiet kan godt acceptere den politik, at vi skal bekæmpe forurening, men måden, man skal bekæmpe forurening på, kan jo altid diskuteres. Jeg vil næsten sige det sådan, at det forslag absolut ikke er Fremskridtspartiets livret.